

i dette Tilfælde træder hjælpende til. Under hvilken Form dette skal ske, skal jeg ikke udtale mig om; der er kommet forskellige Anvisninger. Kun er der en Udvej, som jeg allerede nu vil udtale mig bestemt imod, det er den, at Staten skulde overtage selve Foretagendet, at Staten skulde fortsætte Arbejdet og udtørre Arealerne. Dette, tror jeg, er et Arbejde, som ikke vilde ligge for Staten, hvorimod det vilde være ønskeligt, om enten Lods-ejerne vilde overtage Foretagendet eller endnu bedre, som antydet af det ærede Medlem for Tisted, om et privat Selskab af patriotiske Hensyn, af Kærlighed til Egnen, eller hvad Grundene nu kunne være, vilde overtage Ejendommen, saa at Lodsjerne ikke behøvede at engagere sig in pleno, en Del har jo grumme lidt Raad til at indlade sig paa slige Foretagender, som jo i sig selv medføre nogen Risiko. Det ærede Medlem for Tisted antydede, at en absolut nødvendig Betingelse for, at dette Selskab vilde overtage Vejlerne, maatte være en bedre Jærnbaneforbindelse. Jeg blev i saa Henseende behagelig overrasket ved at høre min Kollega Indenrigsministerens Udtalelse, da jeg ikke havde haft Lejlighed til selv at konferere med ham om Spørgsmaalet. Han udtalte sig saa imødekomende og velvillig, at jeg, som gerne ønsker, at der skal vises vedkommende Egn saa megen Velvilje paa dette Omraade som muligt, har godt Haab om, at man paa en eller anden Maade nok kommer ud over disse Vanskeligheder.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale nogle Bemærkninger, der ere faldne saavel fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen) som fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) om Avlscentrerbevillingen. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds var særlig stærk i sin Kritik af Avlscentrerbevillingen. Saa vidt jeg noterede det, udtalte han, at alle ere enige om, at den i Grunden er daarlig, og at man skulde se at blive af med hele Bevillingen. Jeg havde ganske vist ikke ventet, at denne Bevilling, naar den blev ført ud i Livet, skulde undgaa at blive Genstand for Kritik, men det forekommer mig dog noget forhastet, om man allerede nu fuldstændig vilde bryde Staven over den. Jeg kan dog virkelig her sige, at jeg har ført denne Bevilling ud i Livet efter indgaaende Forhandlinger saavel med det ærede Finansudvalg som med det høje Ting, og jeg har i alle Henseender søgt at imødekomme

Rigsdagens Ønske om, hvorledes denne Bevilling skulde føres ud i Livet. Det forekommer mig derfor lidt vel tidlig nu allerede at erklære, at den hele Bevilling lige saa godt kunde undværes — det ærede Medlem brugte maaske ikke saa stærke Udtryk, men i hvert Fald noget lignende —, navnlig naar henses til, at det udtrykkelig er fastsat af Rigsdagen, at Bevillingen kun gælder for 4 Aar, og at Rigsdagen til den Tid staar ganske frit over for, hvorledes Bevillingen skal anvendes i Fremtiden. — Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds spurgte mig dernæst, efter hvilke Principper de 24,000 Kr., som ydes til Oprettelse af Avlscentrer for Svin, uddeles, idet han omtalte, at en enkelt Mand, som havde udført et overordentlig stort Arbejde for Svineavl, ikke var bleven delagtig i denne Bevilling. Jeg skal hertil udtale, at jeg har overladt Fordelingen af denne Bevilling til Fællesforeningerne; Ministeriet har altsaa ikke direkte Indflydelse paa, hvem der bliver delagtig i Bevillingen. Jeg tror, det er den eneste hensigtsmæssige Maade, hvorpaa det lader sig gøre; jeg ser i hvert Fald ingen anden i Øjeblikket. Da det ærede Medlem ikke nævnte, hvem den Mand var, som saaledes er forbigaaet, kan jeg slet ikke have nogen Mening om, hvorvidt der er begaaet nogen Uret mod ham. Jeg skal kun tilføje, at Fællesforeningerne fordele Bevillingens Beløb ved Samarbejde med det kongelige Landhusholdningsselskab, som naturligvis indberetter hele Sagen til Ministeriet.

Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds omtalte dernæst Konsulenterne, med hvis Virksomhed han var ret utilfreds; i det mindste fik jeg dette Indtryk af hans Udtalelser. Jeg tror nu, at det ærede Medlems Udtalelser ikke staa i Overensstemmelse med den Opfattelse, som er almindelig hos det danske Landbrug. Jeg tror, at dette fuldt ud erkender, at Konsulenterne have udført et meget betydeligt Arbejde, og at de, naar vi staa i den smukke Stilling, vort Landbrug for Øjeblikket indtager, sikkerlig have deres Andel i, at vi have naaet dette Standpunkt. Jeg skal kun over for det ærede Medlems Bemærkning om, at en enkelt Mand havde søgt Assistance hos en Konsulent, men ikke havde kunnet faa den, bemærke, at da det ærede Medlem ikke har nævnt Mandens Navn, vil jeg altsaa ikke kunne være i Stand til at æske vedkommende Konsulents Erklæring om Grunden til, at han ikke er kommen til Assistance. Men naar det ærede Medlem